

KOYO SEIKO MOT RÅDET

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)
den 14 juli 1995 *

I mål T-166/94,

Koyo Seiko Co. Ltd, bolag bildat enligt japansk rätt, Osaka (Japan), företrätt av Jacques Buhart, advokat i Paris, och Charles Kaplan, barrister i England och Wales, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Arendt & Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av juridiska rådgivarna Ramon Torrent och Jorge Monteiro, båda i egenskap av ombud, biträdda av Hans-Jürgen Rabe och Georg Berrisch, advokater i Hamburg och Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos Bruno Eynard, direktör för Europeiska investeringsbankens juridiska avdelning, 100, boulevard Konrad Adenauer,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Eric White, rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av Claus-Michael Happe, nationell tjänsteman utsänd till kommissionen, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz vid rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

och

Federation of European Bearing Manufacturers' Associations, förening enligt tysk rätt, Frankfurt-am-Main (Tyskland), företrädd av advokaterna Dietrich Ehle och Volker Schiller, Köln, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Marc Lucius, 6, rue Michel Welter,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EEG) nr 55/93 av den 8 januari 1993 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ytterringar för koniska rullager med ursprung i Japan (EGT nr L 9, s. 7),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av K. Lenaerts, ordförande samt R. Schintgen, R. García-Valdecasas, C.W. Bellamy och P. Lindh, domare,

justitiesekreterare: H. Jung,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 5 april 1995,

följande

Dom

Bakgrund

- 1 I detta mål förs talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EEG) nr 55/93 av den 8 januari 1993 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ytteringar för koniska rullager med ursprung i Japan (EGT nr L 9, s. 7, nedan kallad "förordning nr 55/93" eller den "tvistiga förordningen"). Denna förordning antogs på grundval av bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT nr L 209, s. 1, nedan kallad "förordning nr 2423/88" eller "grundförordningen"). Den 14 juli 1992 antog kommissionen förordning (EEG) nr 1994/92 om införande av en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av ytteringar för koniska

rullager med ursprung i Japan (EGT nr L 199, s. 8, nedan kallad "förordning nr 1994/92" eller "den preliminära förordningen").

Produkten

- 2 Ytteringar för koniska rullager (nedan kallade "ytteringar") är en beståndsdel av koniska rullager (nedan kallade "kompleta KR").

Ett komplett KR består av följande beståndsdelar:

- En innerring i konisk form tillverkad i samma material som yttringen.
 - Koniska antifriktionsrullar som fästs på innerringen, vilket gör det möjligt för denna att röra sig i förhållande till yttringen.
 - En hållare som håller kvar rullarna i innerringen.
 - Yttringen, som är den konkava del som omsluter den konvexa delen, konen (bestående av innerringen, rullarna och hållaren).
- 3 Dessa olika beståndsdelar av ett komplett KR kan köpas var för sig. Det förekommer att de slutliga användarna av ett komplett KR, som till exempel vissa biltillverkare, monterar fast de olika beståndsdelarna av ett komplett KR på olika delar

av bilen och att ett komplett KR därför inte sammanfogas förrän vid monteringen av bilen.

Det administrativa förfarandet

- 4 Den 26 september 1990 ingav Federation of European Bearing Manufacturers Associations (nedan kallad "FEBMA") ett klagomål angående dumpning till kommissionen.

- 5 Vid tidpunkten för ingivandet av klagomålet, som har givit upphov till den tvistiga förordningen, påfördes genom rådets förordning (EEG) nr 1739/85 av den 24 juni 1985 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa kullager och koniska rullager med ursprung i Japan (EGT nr L 167, s. 3, nedan kallad "förordning nr 1739/85") en antidumpningstull om 5,6 procent på sökandens kompletta KR och 4,3 procent på sökandens koner, som båda faller under tullkod NC nr 80422000. Denna förordning upphävdes genom rådets förordning (EEG) nr 2655/93 av den 27 september 1993 om upphävande med retroaktiv verkan av antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av koniska rullager med ursprung i Japan (EGT nr L 244, s. 1).

- 6 Den 4 januari 1991 offentliggjorde kommissionen ett meddelande om inledande av ett antidumpningsförfarande angående importen av ytterringar med ursprung i Japan (EGT nr C 2, s. 8).

- 7 Detta förfarande utmynnade i att kommissionen den 14 juli 1992 antog en preliminär förordning om inrättandet av en preliminär antidumpningstull.

- 8 Som svar på en skrivelse från sökanden, inkommen den 24 juli 1992, angav kommissionen det sätt på vilket den hade beräknat dumpningsmarginalen och skadan.

- 9 Den 8 januari 1993 antog kommissionen den tvistiga förordningen som offentliggjordes den 15 januari 1993 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förfarandet

- 10 Det är under dessa omständigheter som sökanden har väckt talan genom ansökan som ingavs till domstolens kansli den 29 april 1993.

- 11 Genom beslut av den 15 september 1993 beviljade domstolens ordförande kommissionens ansökan om att inträda som intervenient till stöd för rådets talan.

- 12 Genom beslut av domstolens ordförande av den 1 oktober 1993 beviljades FEBMA att inträda som intervenient till stöd för rådets talan. I samma beslut undantog domstolens ordförande, på sökandens begäran, vissa handlingar med affärshemligheter från de inlagor som intervenienten skulle delges.

- 13 Genom beslut av den 18 april 1994 hänsköt domstolen målet till förstainstansrätten med tillämpning av artikel 4 i rådets beslut (93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 om ändring av rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT nr L 144, s. 21) och rådets beslut 94/149/EKSG/EG av den 7 mars 1994 (EGT nr L 66, s. 29).

- 14 Den 31 maj 1994 begärde sökanden att dess yttranden med anledning av interventionsinlagan av den 16 maj 1994, liksom bilagorna till detta yttrande, skulle behandlas konfidentiellt. Genom beslut av den 24 februari 1995 efterkom ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning i utökad sammansättning sökandens begäran.
- 15 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) att hålla den muntliga förhandlingen utan att dessförinnan vidta åtgärder för rättegångens beredning. Som en processledningsåtgärd i enlighet med artikel 64 i rättegångsreglerna uppmanades parterna att skriftligen besvara ett antal frågor före den 16 mars 1995.
- 16 Parterna höll sina sakframställningar och svarade på förstainstansrättens muntliga frågor vid offentligt sammanträde den 5 april 1995.

Parternas yrkanden

- 17 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara förordning nr 55/93 såvitt den berör sökanden,

— förplikta rådet och FEBMA att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

19 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan.

20 FEBMA har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive intervenientens kostnader.

Saken

21 Sökanden har åberopat fem grunder till stöd för sin talan. Den första grunden bygger på att det har skett en uppenbar felaktig bedömning av fakta och ett åsidosättande av artikel 2.1 i grundförordningen, eftersom importen av ytteringar med ursprung i Japan inte kan ha vållat skada. Den andra grunden bygger på att det har förekommit befogenhetsmissbruk genom att den tvistiga förordningen har som syfte att undvika att en antidumpningstull kringgås när de villkor som föreskrivs i

artikel 13.10 i grundförordningen inte är uppfyllda. Den tredje grunden bygger på ett åsidosättande av artikel 4.5 i grundförordningen genom att rådet bara har beaktat försäljningen av gemenskapstillverkade ytteringar i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket för att bedöma den påverkan som importen av ytteringar med ursprung i Japan har haft på den totala försäljningen av gemenskapstillverkade ytteringar. Den fjärde grunden bygger på att det har skett ett åsidosättande av artikel 2.2 och artikel 4.1 i grundförordningen genom att rådet inte tagit tillräcklig hänsyn till import av ytteringar från andra tredje länder än Japan för att bedöma deras påverkan på gemenskapens produktion av ytteringar. Den femte grunden bygger på ett åsidosättande av artikel 190 i fördraget.

Första grunden: en uppenbart felaktig bedömning av fakta och ett åsidosättande av artikel 2.1 i grundförordningen

Parternas argument

- 22 Sökanden har i sak hävdade att på grund av att ytteringar från olika tillverkare inte är utbytbara mot varandra hade gemenskapens institutioner inte rätt att anse att det fanns en gemenskapsmarknad för ytteringar som var skild från marknaden för kompletta KR samt att uppgifterna om priser på enbart ytteringar av detta skäl inte var relevanta för att avgöra den skada som gemenskapsindustrin åsamkats. Sökanden har vidare tillagt att en sänkning av priset på ytteringar inte kan medföra en sänkning av priset på kompletta KR, eftersom priset på konen, som förhandlas och säljs separat, just syftar till att uppväga sänkningen av priset på ytteringar.
- 23 I detta hänseende har sökanden påmint om att det enligt artikel 2.1 i grundförordningen krävs att det läggs fram bevis på att industrin inom gemenskapen vållas skada av den dumpade varan. I det aktuella fallet är det emellertid omöjligt att på ett ekonomiskt plan fastställa att importen av ytteringar med ursprung i Japan kan

ha vållat gemenskapsindustrin en skada och att bedöma skadans omfattning, eftersom ytteringar från olika tillverkare inte kan bytas ut mot varandra.

- 24 Sökanden har av detta dragit slutsatsen att det inte finns någon marknad för ytteringar, eftersom det inte föreligger någon konkurrens mellan dessa. Köparna av ytteringar kan inte göra ett annat val av varumärke för ytteringar än det som de gjort för konerna.
- 25 Sökanden har av detta likaså dragit slutsatsen — vad gäller omfattningen av skadan — att köparna av ytteringar inte väljer ett varumärke hellre än något annat på grundval av ytteringarnas pris utan på grundval av priset på kompletta KR, vilket inte enbart beror på ytteringarnas pris utan också på priset på konerna.
- 26 Sökanden har dragit slutsatsen att gemenskapens institutioner har gjort en uppenbart felaktig bedömning av fakta genom att grunda sig på ytteringarnas pris och inte på priset på kompletta KR för att fastställa att det föreligger skada och skadans omfattning, eftersom endast priset på kompletta KR är av betydelse för köparnas val. Sökanden har vidare påpekat att riktigheten av dess ekonomiska analys inte motsägs av det faktum att ytteringar på ett juridiskt plan kan säljas och faktureras för sig, skilt från konerna.
- 27 Rådet, kommissionen och FEBMA har å sin sida bedömt att importen av dumpade ytteringar vållar gemenskapens tillverkare av ytteringar skada. De har nämligen bedömt att ytteringar är produkter som är skilda från kompletta KR, oavsett i vilken utsträckning de är utbytbara mot varandra.

- 28 Gemenskapens institutioner har likaså påmint om att frågan huruvida ytteringar från olika tillverkare kan bytas ut mot varandra inte är relevant i detta mål, eftersom ytteringarna dels teoretiskt och tekniskt sett är utbytbara mot varandra, trots användarens önskan att införskaffa samtliga beståndsdelar av ett komplett KR hos samma tillverkare, dels kan säljas och faktureras för sig.
- 29 De har dessutom gjort gällande att importen av dumpade ytteringar vållar gemenskapens tillverkare av ytteringar skada inte bara på marknaden för ytteringar utan också på marknaden för kompletta KR. En sådan import medför nämligen skada för tillverkarna av kompletta KR i den mån som priset på de importerade ytteringarna ger de japanska tillverkarna möjlighet att kompensera den antidumpingstull som tas ut på importen av koner. Köparna av kompletta KR är faktiskt beredda att betala ett högre pris för koner med ursprung i Japan, om det pris för vilket de kan införskaffa ytteringar med ursprung i Japan mer än kompenserar denna prisökning av koner med ursprung i Japan. Följaktligen vållar importen av dumpade ytteringar skada för gemenskapens tillverkare av ytteringar och kompletta KR.
- 30 Vad gäller skadans omfattning har rådet medgivit att den förvisso är svår att bedöma på grund av det faktum att tillverkarna av ytteringar även är tillverkare av kompletta KR, men rådet anser att det har haft tillgång till tillräckliga uppgifter, nämligen försäljningspriset på ytteringar, produktionsvolymen och försäljningen av ytteringar inom gemenskapen, utvecklingen av de japanska tillverkarnas och gemenskapstillverkarnas marknadsandelar liksom utvecklingen av lönsamheten av gemenskapsindustrin av ytteringar för att kunna göra en bedömning. Rådet har således dragit slutsatsen att även om ytteringarna faktiskt inte är utbytbara mot varandra, är det med rätta som rådet har grundat sin analys på ytteringarnas pris och inte på priset på kompletta KR.

- 31 Kommissionen har för övrigt påpekat att sökanden inte har bestridit att importen av dumpade ytterringar vållar skada, utan inskränkt sig till att ifrågasätta det sätt på vilket kommissionen räknat ut den tull som påförs. Den uppskattning som gjorts av skadans omfattning i det aktuella fallet är emellertid rimlig i det att den grundas på ytterringarnas pris, som i avsaknad av mer precisa uppgifter från sökanden utgör den lämpligaste grunden för beräkning.

Förstainstansrättens bedömning

- 32 Först och främst påpekar förstainstansrätten att de uppgifter på grundval av vilka kommissionen har utfärdat den preliminära förordningen och rådet den tvistiga förordningen hänför sig till ytterringar som säljs och faktureras skilda från andra delar av ett komplett KR som rådet och kommissionen har angivit under sammanträdet utan att motsägas av sökanden.
- 33 Förstainstansrätten påpekar därefter att det är ostridigt mellan parterna att ytterringar är en särskild produkt som kan utgöra föremål för ett särskilt antidumpningsförfarande — sökanden har uttryckligen medgivit detta i punkt 3 i sin replik.
- 34 Sökanden har likväl hävdatt att trots denna skillnad mellan ytterringar och kompletta KR på det tekniska planet föreligger i det aktuella fallet ingen konkurrens mellan ytterringar som tillverkas av olika tillverkare, eftersom det i själva verket är omöjligt att sammanfoga ytterringar från en tillverkare med andra beståndsdelar av ett komplett KR från en annan tillverkare. Import av dumpade ytterringar kan därför inte heller vålla annan skada än den som vållas av import av dumpade kompletta KR.

- 35 I detta hänseende påminner förstainstansrätten om att enligt artikel 2.1 i grundförordningen "[får en antidumpningstull] tas ut på varje dumpad vara vars övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada". Härav följer att gemenskapens institutioner med rätta koncentrerat sin analys på ytteringar som i egenskap av en särskild produkt, i den mån — utöver den tekniska skillnad som finns mellan ytteringar och kompletta KR — som ytteringar säljs och faktureras skilda från andra beståndsdelar i ett KR. Det skall för övrigt tilläggas att förekomsten av konkurrens avseende ytteringar från olika tillverkare inte enbart beror på graden av utbytbarhet som finns dem emellan, definierad såsom möjligheten att sammanfoga en yttering från en tillverkare med de andra beståndsdelarna i ett komplett KR från en annan tillverkare.
- 36 Det finns anledning att påpeka att utöver frågan om den således definierade utbytbarheten mellan ytteringar från olika tillverkare kan ett komplett KR från en tillverkare ersättas med ett komplett KR av samma typ från vilken annan tillverkare som helst, utan att på något sätt påverka den nytta köparen har av denna. I den mån som en produkt i sin helhet kan ersättas av en annan, kan varje fördel som härrör från en beståndsdel av denna produkt — som säljs som en särskild produkt — påverka köparens val. När denna fördel kommer till uttryck i priset kommer köparen i princip att föredra den billigaste beståndsdelen, utan att oroa sig för det faktum att denna beståndsdel bara är förenlig med en enda typ av de andra beståndsdelar som ingår i ett komplett KR. Det underpris som sätts på denna beståndsdel — i det aktuella fallet ytteringarna — kan således medföra skada för gemenskapens tillverkare av ytteringar.
- 37 Enligt sökanden är prisnivån på ytteringarna dock inte pålitlig, eftersom den avgörs och kompenseras av prisnivån på de andra beståndsdelar som ingår i ett komplett KR, på så sätt att en sänkning av priset på ytteringar inte medför en sänkning av priset på ett komplett KR.

- 38 I detta hänseende konstaterar förstainstansrätten, för det första, att parterna är överens om att priset på ytteringar utgör 31,8—34,8 procent av priset på samtliga beståndsdelar i ett komplett KR.
- 39 Förstainstansrätten konstaterar, för det andra, att det inte framgår av de sifferexempel som sökanden har framlagt såsom konfidentiell information i punkt 52 i sin ansökan att varje sänkning av priset på ytteringar skulle innebära en höjning av priset på de andra beståndsdelarna i ett komplett KR, och att det ännu mindre framgår att denna ökning skulle kompensera verkan av en sänkning av priset på ytteringar i det totala priset på ett komplett KR. Tvärtom visar de exempel som sökanden har framlagt att det lägsta priset på ytteringar innebär det lägsta priset på kompletta KR. Det finns därför anledning att påpeka att priset på de andra beståndsdelarna i ett komplett KR utgör relativt stabila uppgifter och att de inte kompenserar de skadliga verkningar som framkallats av den konkurrens som finns mellan olika tillverkare av ytteringar till följd av importen av de dumpade japanska ytteringarna.
- 40 Dessutom bör det påpekas, som sökanden för övrigt har understrukt, att eftersom valet av en av beståndsdelarna till ett komplett KR innebär att alla andra beståndsdelar kommer från samma tillverkare, kommer verkningarna av den konkurrens som finns mellan olika tillverkare av ytteringar att återverka på nivån för kompletta KR. Följaktligen medför det faktum att ytteringar och koner från olika tillverkare inte sammanfogas att importen av japanska dumpade ytteringar först vårlar skada för gemenskapstillverkade ytteringar och därefter skada för andra gemenskapstillverkade beståndsdelar i ett komplett KR.
- 41 Av detta följer att import av ytteringar som obestriddligen har dumpats kan vålla skada för gemenskapstillverkare av ytteringar, och gemenskapens institutioner har inte begått ett uppenbart fel vid bedömningen av fakta genom att grunda sig på

priset på ytteringar för att fastställa förekomsten och omfattningen av den skada som har förorsakats gemenskapens tillverkare av ytteringar.

- 42 Den första grunden kan därför inte godtas.

Andra grunden: befogenhetsmissbruk

Parternas argument

- 43 Sökanden har hävdats att den tvistiga förordningen är resultatet av befogenhetsmissbruk. Den har nämligen inte som syfte att sanktionera importen av en dumpad produkt, utan att undvika att de antidumpningstullar som påförts importen av kompletta KR genom förordning nr 1739/85 eller på importen av både ytteringar och koner kringgås genom en delvis skild import av ytteringar. Den enda bestämmelse i grundförordningen som är ägnad åt detta syfte är artikel 13.10, som endast avser de fall då importerade beståndsdelar som inte är föremål för en antidumpningstull på gemenskapens område sammansätts till produkter som drabbas av en antidumpningstull om de importeras som redan sammansatta. Eftersom villkoren för tillämpning av denna artikel inte är uppfyllda, har rådet inte kunnat stödja sig på den.
- 44 Rådet har med stöd av intervenienterna svarat att artikel 13.10 i grundförordningen är fullkomligt främmande för detta mål. I det aktuella fallet har rådet helt enkelt

svarat på ett klagomål, enligt vilket en importerad och dumpad vara vållade gemenskapsindustrin skada. När dumpningen och skadan var fastställda, hade rådet befogenhet att införa en annan tull än den som påförts kompletta KR genom förordning nr 1739/85.

Förstainstansrättens bedömning

45 Förstainstansrätten konstaterar att det av det faktum att den första grunden inte kan godtas följer att gemenskapsinstitutionerna, genom att grunda sig på priset av ytterringar i egenskap av produkter särskilda från andra beståndsdelar i ett komplett KR, inte har begått ett uppenbart fel vid bedömningen av fakta vid fastställandet av förekomsten och storleken av den skadan som förorsakades gemenskapens tillverkare genom importen av japanska, dumpade ytterringar. Det var därför med rätta som institutionerna behandlade ytterringar som en grupp för sig genom att påföra en annan antidumpningstull än den som påförts kompletta KR genom förordning nr 1739/85.

46 Följaktligen är artikel 13.10 i grundförordningen inte tillämplig i det aktuella fallet och gemenskapsinstitutionerna har inte missbrukat sina befogenheter.

47 Den andra av sökandens grunder kan därför inte godtas.

Tredje grunden: åsidosättande av artikel 4.5 i grundförordningen

Parternas argument

- 48 Sökanden har gjort gällande att rådet har åsidosatt artikel 4.5 i grundförordningen genom att begränsa sin undersökning av verkningarna av importen av ytterringar med ursprung i Japan på gemenskapsindustrin till att endast avse försäljningen av gemenskapstillverkade ytterringar i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket.
- 49 Rådet har svarat att det kunde begränsa sin undersökning av försäljningsutvecklingen av gemenskapstillverkade ytterringar till att enbart avse dessa medlemsstater därför att den huvudsakliga försäljningen ägde rum där. Följaktligen var dessa marknader tillräckligt representativa för hela gemenskapsmarknaden. Marknadens enhetlighet har således respekterats. Rådet betonar också att försäljningen av ytterringar i Italien och Spanien inte har den betydelse som sökanden har tillmätt denna. Italien (10 procent) och Spanien (8 procent) motsvarar nämligen inte mer än 18 procent tillsammans av gemenskapsmarknaden, medan Frankrike (14 procent), Tyskland (45 procent) och Förenade konungariket (18 procent) motsvarar tillsammans 77 procent.
- 50 Kommissionen anser att ett effektivt och snabbt förlopp av antidumpningsförfarandet förutsätter att kommissionen kan begränsa sin undersökning av verkningarna av den ifrågasvarande produktens import till en del av den gemensamma marknaden. Det är därför som den enligt grundförordningen har rätt att endast utföra sin undersökning i några medlemsstater när dessa marknader är tillräckligt representativa.

Förstainstansrättens bedömning

- 51 Förstainstansrätten påminner inledningsvis om att genom artikel 4.4 och 4.5 i grundförordningen tillåts gemenskapsinstitutionerna att bedöma den skada som gemenskapsindustrin vållats av den dumpade importen genom att undersöka dess verkningar i förhållande till gemenskapens tillverkare, "vars sammanlagda produktion utgör större delen av den totala produktionen av dessa varor inom gemenskapen".
- 52 Det är ostridigt mellan parterna att tillverkarna i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket står för större delen av gemenskapens totala produktion av ytterringar på det sätt som avses i artikel 4.5 i grundförordningen, eftersom de står för 80 procent av denna produktion (punkt 19 i den tvistiga förordningens överväganden och punkterna 63 och 66 i ansökan). Sökanden har likväl ifrågasatt gemenskapsinstitutionernas rätt att begränsa sin analys för att bestämma den skada som åsamkats gemenskapsindustrin, till prisskillnader, försäljning och marknadsandelar som bara avser en del av gemenskapsmarknaden, som benämns representativ.
- 53 Förstainstansrätten anser att gemenskapsinstitutionernas praxis att bara lägga en representativ del av gemenskapens marknad till grund för analysen av verkningarna av den dumpade importen inte strider mot principen om gemenskapsmarknadens enhetlighet, under förutsättning att det med tillräcklighet visas att den del av gemenskapsmarknaden som har valts som grund är representativ.
- 54 I detta hänseende har sökanden gjort gällande att utelämnandet av Italien och Spanien påverkar representativiteten för den del av gemenskapsmarknaden som lades till grund för analysen i den mån som ett beaktande av gemenskapstillverkarnas försäljning i Italien och Spanien hade givit möjlighet att minska verkningarna av

den dumpade importen i resten av gemenskapen, eftersom dessa medlemsstater inte var tillgängliga för japansk import av ytteringar under undersökningsperioden (från den 1 januari till den 31 december 1990, se det sjätte övervägandet i den preliminära förordningen) på grund av förekomsten av nationella åtgärder som vidtagits av dessa medlemsstater på grundval av artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 288/82 av den 5 februari 1982 om det gemensamma importsystemet (EGT nr L 35, s. 1).

- 55 Det är lämpligt att först pröva om institutionerna hade skyldighet att inbegripa de italienska och spanska marknaderna i bedömningen av omfattningen av den skada som vållades av importen av japanska dumpade ytteringar, eller om institutionerna kunde begränsa sin prövning till att endast avse den del av gemenskapsmarknaden som var tillgänglig för import.
- 56 I detta hänseende konstateras att de nationella åtgärder för att skydda den italienska och den spanska marknaden som har antagits på grundval av en gemenskapsförordning har haft den verkan att dessa marknader avskärmats och skyddas från skadliga verkningar som vållas av den dumpade importen av japanska ytteringar. Av detta följer att den italienska och den spanska marknaden bör anses som atypisk i förhållande till gemenskapsmarknaden för ytteringar i sin helhet, eftersom den sistnämnda i princip är tillgänglig för denna import.
- 57 Att följa sökandens argument skulle innebära ett godkännande av att samma utövande av dumpning skall sanktioneras olika beroende på om de dumpade produkterna har tillgång till hela gemenskapsmarknaden eller endast till en del av denna. Med antagande av det sistnämnda är det, enligt sökanden, nödvändigt att hänföra denna skada till hela gemenskapsmarknaden, inklusive den del av denna marknad som inte är tillgänglig för produkterna i fråga och som inte kan vållas skada, för att bedöma skadans betydelse. Förstainstansrätten anser att dessa argument bör förkastas i den del de leder till att relativisera omfattningen av skadan som vållades

den del av gemenskapsmarknaden som var tillgänglig för de ifrågavarande produkterna, eftersom de minskar det nödvändiga skydd som ges genom grundförordningen inom den del av gemenskapsmarknaden som är tillgänglig för import.

- 58 Därefter bör det prövas om Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket utgör en representativ del av gemenskapsmarknaden i sin helhet vad gäller analysen av såväl prisskillnader som försäljning och marknadsandelar, vilket sökanden har bestritt.
- 59 Vad beträffar prisskillnaderna påpekar förstainstansrätten att sökanden har bestritt att den del av gemenskapsmarknaden som lades till grund för analysen är representativ (punkt 63 i ansökan), men att sökanden inte visat något indicium på att det pris som de franska, tyska och brittiska tillverkarna tillämpar i Italien och Spanien skulle vara annorlunda än de priser som samma tillverkare tillämpar i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket. Sökanden har därför inte visat att gemenskapsinstitutionerna begick ett uppenbart fel genom att begränsa sin analys av den skada som vållades gemenskapsindustrin till att avse prisskillnaderna i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket (punkt 33 i beaktandet i den preliminära förordningen).
- 60 Vad beträffar försäljning och marknadsandelar påpekar förstainstansrätten att sökanden även har bestritt att Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket är representativa för gemenskapsmarknaden, med motiveringen att försäljningen i Italien och i Spanien är tillräckligt viktig för att dess utelämnande skall påverka representativiteten för den del av gemenskapsmarknaden som lagts till grund för analysen.
- 61 I detta hänseende är det lämpligt att påpeka att kommissionen i det trettionde övervägandet i den preliminära förordningen har uppgett att den franska, den tyska

och den brittiska marknaden tillsammans motsvarar huvuddelen av gemenskapens försäljning av ytteringar för koniska rullager som tillverkas inom gemenskapen och som japanska tillverkare återförsäljer inom gemenskapen. Rådet har bekräftat detta påstående i det nittonde övervägandet i den tvistiga förordningen. Rådet har likaså i punkt 33 i sin svarsinlaga angivit att försäljningen i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket motsvarar 77 procent av den totala försäljningen av ytteringar, av alla ursprung, på gemenskapsmarknaden, medan försäljningen i Italien och Spanien inte motsvarar mer än 18 procent. De återstående 5 procenten är uppdelade mellan de övriga medlemsstaterna. Under sammanträdet har sökanden inte motsagt rådet när detta har påstått att dessa siffror inte hade bestritts, trots att sökanden vid replikstadiet frågat vilka källor som rådet hade använt och om deras tillförlitlighet. Sökanden har för övrigt inte inkommit med uppgifter som visar att dessa siffror var felaktiga.

- 62 Det bör vidare prövas om den del av gemenskapsmarknaden som av institutionerna har lagts till grund för analysen, och som således motsvarar 77 procent av försäljningen av ytteringar, av alla ursprung, inom gemenskapen, är lika representativ vad gäller försäljningen inom hela gemenskapen av ytteringar som tillverkats i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket.
- 63 I detta hänseende har rådet som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten förevisat en jämförande tabell, vars innehåll återges nedan, över utvecklingen av den försäljning av ytteringar som utförts av tillverkare som är etablerade inom gemenskapen (gemenskapstillverkning och tillverkning i andra tredje länder än Japan) och av de tillverkare som är etablerade i Japan. Under sammanträdet har rådet angivit att de uppgifter som återges i tabellen, och som sökanden varken har bestritt eller motsagt, motsvarar den totala försäljningen av franska, tyska och brittiska tillverkares ytteringar i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket ("EG-tillverkarnas andelar") liksom försäljningen i dessa tre medlemsstater av ytteringar med ursprung i Japan. Det är lämpligt att påminna om att alla uppgifter som gemenskapsinstitutionerna har använt sig av, såväl i den preliminära och den

tvistiga förordningen som i handlingarna i det aktuella målet, hänför sig — vad gäller produktionen — endast till tillverkare i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket (som motsvarar 80 procent av gemenskapsindustrin). Detta tillvägagångssätt har inte ifrågasatts av sökanden (se punkt 52 ovan).

<i>Försäljning av ytteringar</i>	<i>1988</i>	<i>1989</i>	<i>1990</i>
EG-tillverkares andelar (EG-tillverkade)	78,3 %	75,9 %	70,8 %
EG-tillverkares andelar (tillverkade i tredje land)	10,5 %	1,5 %	14,9 %
Med ursprung i Japan	11,2 %	12,6 %	14,3 %
	100,0 %	100,0 %	100,0 %

64 Det framgår således av sifferuppgifterna ovan att år 1990 (undersökningsperioden) avsåg 70,8 procent av 77 procent av den totala försäljningen inom gemenskapen ytteringar som tillverkats inom gemenskapen av franska, tyska och brittiska tillverkare och som av dessa såldes i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket, vilket motsvarar 54,5 procent av all försäljning inom gemenskapen. Det handlar således om huvuddelen av den totala försäljningen av ytteringar, av alla ursprung, inom gemenskapen.

65 Det bör slutligen prövas om de franska, tyska och brittiska tillverkarnas försäljning av ytteringar i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket likaså motsvarar större delen av all deras försäljning inom hela gemenskapen. För detta ändamål bör en jämförelse göras mellan andelen av dessa tillverkares försäljning i de tre nämnda medlemsstaterna och andelen av deras försäljning i övriga medlemsstater och detta fortfarande i förhållande till den totala försäljningen inom gemenskapen.

- 66 I detta hänseende konstaterar förstainstansrätten att till och med om det antas att de franska, tyska och brittiska tillverkarna innehar ett monopol i de andra medlemsstaterna kan andelen av deras försäljning inte överstiga 23 procent av den totala försäljningen av ytteringar inom gemenskapen, det vill säga 18 procent för Italien och Spanien och 5 procent för övriga medlemsstater.
- 67 Av detta följer att andelen av de franska, tyska och brittiska tillverkarnas försäljning i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket (54 procent) med nödvändighet måste vara större än andelen av dessa tillverkares försäljning i andra medlemsstater, inklusive Italien och Spanien (23 procent). Enligt det antagande som minst gynnar institutionernas argument motsvarar försäljningen i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket fortfarande mer än dessa tillverkares dubbla försäljning i resten av gemenskapen (54,5 procent/23 procent).
- 68 Större delen av de ytteringar som tillverkas i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket och som säljs på gemenskapsmarknaden säljs följaktligen i dessa tre medlemsstater.
- 69 Av detta följer att gemenskapsinstitutionerna med rätta har ansett att de franska, tyska och brittiska tillverkarnas försäljning i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket motsvarar såväl huvuddelen av försäljningen av ytteringar, av alla ursprung, på hela gemenskapsmarknaden som huvuddelen av de franska, tyska och brittiska tillverkarnas försäljning på hela gemenskapsmarknaden.
- 70 Det följer av det som hittills sagts att gemenskapsinstitutionerna med rätta har ansett att den del av gemenskapsmarknaden som lagts till grund för analysen var representativ för gemenskapsmarknaden i sin helhet såväl vad gäller prisskillnader som försäljning och marknadsandelar.

71 Av detta följer att den tredje grunden inte heller kan godtas.

Fjärde grunden: uppenbart fel vid bedömningen av fakta och åsidosättande av artikel 2.2 och artikel 4.1 i grundförordningen

Parternas argument

72 Sökanden har hävdad att det framgår av rättspraxis att rådet och kommissionen enligt artikel 4.1 i grundförordningen vid bestämningen av skadan har att bedöma om den skada som de avser att fastställa faktiskt härrör från den dumpade importen och att lämna all skada som härrör från andra faktorer utan avseende (domstolens dom av den 11 juni 1992, Extramet Industrie mot rådet, C-358/89, Rec. s. I-3813, punkt 16).

73 I det aktuella fallet har sökanden gjort gällande att rådet, utan förklaring, inte tillräckligt har undersökt om importen av ytteringar från andra tredje länder än Japan har kunnat bidra till den skada som vållades gemenskapsindustrin. Enligt sökanden har denna import kunnat bidra till skadan som har vållats gemenskapsindustrin, eftersom varje yttering som importeras till gemenskapen, vare sig den övergår till fri omsättning inom gemenskapen såsom yttering eller den införlivas med ett komplett KR med nödvändighet ersätter en yttering som är tillverkad inom gemenskapen. Sökanden har med stöd av sifferuppgifter (se bilagorna 9 och 10 till bilaga 3 till ansökan) betonat att betydande kvantiteter av kompletta KR och ytteringar har importerats från andra tredje länder än Japan. Sökanden förvånas därför över att gemenskapsinstitutionerna utan närmare uppgifter har påstått att endast små kvantiteter av ytteringar importerats från dessa länder och att importen inte har påverkat gemenskapstillverkarnas lönsamhet (överbäggande 47 i den preliminära förordningen).

- 74 Rådet och kommissionen har svarat att det inte stämmer att det inte vidtogs någon prövning av påverkan av importen av ytterringar från tredje land, vilket sökanden har inskränkt sig till att påstå. Rådet har betonat att kommissionen vid sin undersökning konstaterade att eftersom importen av ytterringar med ursprung i andra tredje länder än Japan var liten och oftast kom från bolag med anknytning till gemenskapstillverkare hade den endast en obetydlig eller ingen inverkan alls på lönsamheten för gemenskapstillverkarna (övervägande 47 i den preliminära förordningen till vilken rådet hänvisar i övervägande 26 i den tvistiga förordningen). Förpliktelsen enligt artikel 4.1 i grundförordningen var därmed uppfylld.
- 75 Kommissionen har vidare tillagt att för att beräkna andelarna av gemenskapsmarknaden för ytterringar av alla ursprung kunde kommissionen utelämnat ytterringar tillverkade inom gemenskapen som exporteras och ytterringar som importeras från andra tredje länder än Japan — oftast av bolag med anknytning till gemenskapstillverkare — eftersom de bara är avsedda för tillverkning av kompletta KR och därför inte övergår till fri omsättning inom gemenskapen som "ytterringar". Det är på denna grund som kommissionen har konstaterat att marknadsandelen för "ytterringar" som importerats från tredje land var av liten betydelse.
- 76 Rådet och kommissionen har emellertid under sammanträdet — till stöd för tabellen som återges i punkt 22 i rådets svar på förstainstansrättens frågor och som inte har ifrågasatts av sökanden — förklarat att försäljningen av ytterringar som härrör från andra tredje länder än Japan, som en produkt som säljs och faktureras för sig, hade lagts till försäljningen av ytterringar som härrör från gemenskapstillverkare för att bland annat fastställa den skada som vållades gemenskapsindustrin i fråga om försäljning, marknadsandelar och vinst (övervägande 39—42 i den preliminära förordningen).

Förstainstansrättens bedömning

- 77 Förstainstansrätten påminner om att det i övervägande 47 i den preliminära förordningen, som bekräftas av övervägande 26 i den tvistiga förordningen, förklaras att "vad gäller verkningarna av ytteringar till KR med ursprung i andra tredje länder framgår det av den information som givits kommissionen att importen bara utgör en liten kvantitet och i huvudsak härrör från bolag med anknytning till gemenskapstillverkare (moderföretag eller dotterföretag)". Enligt sökanden är detta påstående emellertid inte riktigt, eftersom importen från andra tredje länder än Japan inte motsvarar en "liten kvantitet", utan åtminstone en lika stor kvantitet, till och med större än den japanska importen år 1990, vilket framgår av uppgifterna i tabellen som återges i punkt 22 i rådets svar på förstainstansrättens skriftliga frågor (återgiven ovan i punkt 63). Gemenskapsinstitutionerna har på detta sätt åsidosatt sin skyldighet att pröva och att beakta verkningarna av alla faktorer som kan ha vållat gemenskapsindustrin dess skada i enlighet med artikel 4.1 i grundförordningen, såsom den tolkats i rättspraxis i domen i målet *Extramet Industrie mot rådet* (punkt 16 ovan).
- 78 I detta hänseende finns det anledning att påminna om att under sammanträdet har både rådet och kommissionen medgivit att lydelsen "liten kvantitet" inte var riktig, eftersom de kvantiteter som avsågs med detta uttryck är av samma storleksordning som de kvantiteter ytteringar som importeras från Japan, vilket för övrigt visas av den tabell som återges i punkt 22 i rådets svar på förstainstansrättens skriftliga frågor (se punkt 63 ovan). Rådet har emellertid framhållit nödvändigheten av att pröva samtliga påståenden som nämns i övervägande 47 i den preliminära förordningen och att inte skilja räckvidden av uttrycket "liten kvantitet" från övervägandena angående deras ursprung, nämligen bolag med anknytning till gemenskapstillverkare.
- 79 Förstainstansrätten anser att trots att gemenskapsinstitutionerna har medgivit att övervägande 47 i den preliminära förordningen innehåller oriktigheter, bör dess

innehåll prövas i förhållande till de nämnda institutionernas hela resonemang inom ramen för den tvistiga förordningen för att pröva dels om de har undersökt om andra faktorer kunde ha framkallat den konstaterade skadan, dels om de har beaktat sådana faktorer.

- 80 Vad gäller den första frågan påpekar förstainstansrätten att det i motsats till sökandens påståenden framgår av övervägandena i den preliminära och i den tvistiga förordningen och särskilt av de sifferuppgifter som återges i övervägande 41 i den preliminära förordningen, såsom rådet har preciserat dem i punkt 22 i sitt svar på förstainstansrättens skriftliga frågor, att gemenskapsinstitutionerna åtminstone har prövat om importen av ytteringar som härrör från andra tredje länder än Japan har kunnat bidra till den skada som gemenskapsindustrin åsamkats och i synnerhet till gemenskapsindustrins minskade marknadsandel i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket.
- 81 För det andra bör det prövas om gemenskapsinstitutionerna inte efter undersökningen har underlåtit att beakta eventuella verkningar av importen av ytteringar som härrör från andra tredje länder än Japan på bestämningen av den skada som gjordes gällande och särskilt om denna import inte var av ett sådant slag att orsaks sambandet bröts mellan å ena sidan importen av ytteringar till dumpat pris från Japan och å andra sidan den skada som gemenskapsindustrin åsamkats.
- 82 I detta hänseende konstaterar förstainstansrätten dels att gemenskapsinstitutionerna har bestämt skadan uttryckt såsom "lönsamheten av alla sorter av liknande produkter som säljs av gemenskapsinstitutionerna på samma marknad" (övervägande 42 i den preliminära förordningen) genom att grunda sig på uppgifter angående prisskillnader (övervägande 33 i den preliminära förordningen och övervägande 21 i den tvistiga förordningen), försäljning/marknadsandelar (övervägandena 31, 32 och 39—41 i den preliminära förordningen, punkterna 21 och 24 i den

tvistiga förordningen och punkt 20—22 i rådets svar på förstainstansrättens frågor) och produktionen (punkt 34—38 i den preliminära förordningen), dels att sökanden aldrig har ifrågasatt att gemenskapsinstitutionerna handlade riktigt när de bestämde skadan uttryckt i gemenskapsindustrins lönsamhet, även om sökanden har hävdad att skadan inte har bestämts på ett riktigt sätt och att uppenbara fel begicks vid bedömningen av fakta.

- 83 Det är därför lämpligt att analysera om detta orsakssamband bedömt i perspektivet av gemenskapsindustrins lönsamhet — som av gemenskapsinstitutionerna förstås såsom prisskillnader, försäljning/marknadsandelar och produktion — har påvisats på ett riktigt sätt.
- 84 Vad först och främst gäller prisskillnaderna är det lämpligt att pröva om den skada — såsom den bestämts av gemenskapsinstitutionerna — som åsamkats gemenskapsindustrin helt eller delvis kan ha sin orsak i de skillnader som noterats mellan priset på ytterringar som härrör från gemenskapstillverkare och priset på ytterringar som kommer från andra tredje länder än Japan beroende på om de sålts och fakturerats för sig eller införlivats med kompletta KR som säljs av gemenskapstillverkare.
- 85 I detta hänseende är det för det första ostridigt mellan parterna att ytterringar som importerats från andra tredje länder än Japan i huvudsak härrör från bolag som är anknutna till gemenskapstillverkare.
- 86 Vidare har sökanden varken gjort gällande eller påvisat att försäljningspriset på ytterringar som importerats från andra tredje länder än Japan och som säljs och faktureras för sig skilde sig från gemenskapstillverkarnas pris. Prisöverensstämelsen verkar för övrigt logisk i den mån som bolag som är i intressegemenskap med varandra inte förutsätts att på denna nivå börja konkurrera med varandra i fråga om sina egna produkter.

87 Slutligen är det lämpligt att påminna om att gemenskapsinstitutionerna — vad gäller ytteringar som importeras från andra tredje länder än Japan och som införlivas med kompletta KR som säljs av gemenskapstillverkare — har begränsat sin analys av den skada som åsamkats gemenskapsindustrin till att endast avse uppgifter om ytteringar som säljs och faktureras för sig, som rådet bland annat har angivit till stöd för punkt 22 i sitt svar på förstainstansrättens skriftliga frågor, utan att mot-sägas av sökanden.

88 Av det som hittills sagts följer att den skada — såsom den har bestämts av gemenskapsinstitutionerna — som åsamkats gemenskapsindustrin inte har sin orsak, vare sig helt eller delvis, i skillnader mellan priset på ytteringar som härrör från gemenskapstillverkare och priset på ytteringar som härrör från andra tredje länder än Japan.

89 Vad för det andra gäller försäljning och marknadsandelar bör det prövas om den skada — såsom den har bestämts av gemenskapsinstitutionerna — som åsamkats gemenskapsindustrin eventuellt helt eller delvis har kunnat vållas av den betydelse som försäljningen av och marknadsandelarna för ytteringar som härrör från andra tredje länder än Japan har.

90 I detta hänseende påpekar förstainstansrätten för det första att i övervägande 41 i den preliminära förordningen har kommissionen bekräftat att ”gemenskapstillverkarnas marknadsandel även sjönk mellan år 1988 och undersökningsperioden,

1988	88,8 %
1989	87,4 %
1990	85,7 %”.

Kommissionen har dessutom i sin skrivelse av den 25 november 1992 (i punkt 22 i bilaga 13 till ansökan) för sökanden uppgivit att försäljningen av ytterringar som härrör från andra tredje länder än Japan hade tagits med i beräkningen av de procentsatser som återges i övervägande 41 i den preliminära förordningen. Rådet har slutligen preciserat dessa siffror i den tabell som återges i punkt 22 i svaret på förstainstansrättens skriftliga frågor och som återges ovan i punkt 63.

- 91 Det framgår av denna tabell, vars uppgifter inte har ifrågasatts av sökanden, att de procentsatser som återges i övervägande 41 i den preliminära förordningen är resultatet av en addering av den första raden med den andra raden i tabellen. Detta betyder således att den försäljning och de marknadsandelar som gemenskapsinstitutionerna lade till grund för analysen av vilken inverkan importen av japanska ytterringar hade på bestämningen av den skada som hade vållats gemenskapsindustrin också omfattar importen av ytterringar som härrör från andra tredje länder än Japan.
- 92 Förstainstansrätten konstaterar vidare att som anges i tabellens första rad har försäljningen och marknadsandelarna för ytterringar som tillverkas inom gemenskapen och som härrör från gemenskapstillverkare sjunkit mer än kommissionen har angivit i övervägande 41 i den preliminära förordningen. Förlusten uppgår nämligen till 7,5 procent i det första fallet (från 78,3 procent till 70,8 procent), medan den inte uppgår till mer än 3,1 procent i det andra fallet (från 88,8 procent till 85,7 procent) när försäljningen och marknadsandelarna för ytterringar som härrör från andra tredje länder än Japan läggs till. Det följer härav att gemenskapsinstitutionerna har beaktat en eventuell verkan av import av ytterringar från andra tredje länder än Japan.
- 93 Sökanden kan därför inte påstå att endast ökningen av försäljningen och marknadsandelarna för ytterringar från andra tredje länder än Japan (som stigit från 10,5 procent till 14,9 procent) visar att denna import har haft en inverkan på bestäm-

ningen av den skada som gemenskapsinstitutionerna har gjort gällande. Även om det antas att importen av ytterringar från andra tredje länder än Japan år 1989 och år 1990 skulle hålla sig kvar på sin nivå från år 1988, det vill säga 10,5 procent av den totala gemenskapsförsäljningen av ytterringar i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket, borde försäljningen av ytterringar som tillverkas i gemenskapen fylla denna skillnad, det vill säga 4,4 procent för att nå 75,2 procent av den totala gemenskapsförsäljningen av ytterringar i de tre nämnda medlemsstaterna. Den förlust som noterats avseende försäljningen av ytterringar som tillverkades i gemenskapen år 1988—1990 uppgick således till 3,1 procent (från 78,3 procent till 75,2 procent), vilket exakt motsvarar den förlust av marknadsandelar som konstaterades i övervägande 41 i den preliminära förordningen (se punkt 92 ovan) samt den ökade försäljningen av ytterringar från Japan (som steg från 11,2 procent till 14,3 procent).

- 94 Av detta följer att inte ens ökningen av försäljning och marknadsandelar för ytterringar som härrör från andra tredje länder än Japan vare sig helt eller delvis kan förklara den skada — uttryckt i lönsamhet — som åsamkats gemenskapsindustrin efter den dumpade importen av japanska ytterringar.
- 95 Förstainstansrätten anser följaktligen att gemenskapsinstitutionerna har beaktat den eventuella inverkan av försäljningen av och marknadsandelarna för ytterringar som härrör från andra tredje länder än Japan för att bestämma den skada — uttryckt i lönsamhet — som åsamkats gemenskapsindustrin genom att inbegripa denna försäljning och dessa marknadsandelar i gemenskapstillverkarnas försäljning och marknadsandelar.
- 96 Vad för det tredje gäller den skada som drabbade gemenskapsindustrin som sådan, är det lämpligt att pröva om den helt eller delvis kan tillskrivas importen av ytterringar från bolag som är etablerade i andra tredje länder än Japan och i intressegemenskap med gemenskapstillverkare.
- 97 I detta hänseende anser förstainstansrätten att eftersom skadan bestämdes som uttryckt i lönsamhet var det inte orimligt att gemenskapsinstitutionerna ansåg att den import av ytterringar som härrör från företag i intressegemenskap inte har

kunnat inverka på gemenskapstillverkarnas lönsamhet. Denna import har nämligen beslutats av gemenskapstillverkarna själva. Vem tillverkaren än må vara förblir hans yttersta syfte när han fattar beslut angående tillverkningen av sina produkter, till dess att motsatsen har bevisats, att öka sitt företags lönsamhet. En gemenskapstillverkare kan således välja att tillverka ytteringar inom gemenskapen eller att importera ytteringar som härrör från företag i intressegemenskap, antingen för att sälja ytteringarna direkt och separat på gemenskapsmarknaden eller för att införliva dem med kompletta KR i syfte att sänka inköpspriset och på så sätt öka sin lönsamhet. Ett beslut av den här typen kan inte översättas till en lönsamhetsförlust och kan därför inte utgöra ens en bidragande orsak till den skada som bestämts av gemenskapsinstitutionerna, så mycket mer som sökanden inte har inkommit med uppgifter som skulle kunna visa att gemenskapstillverkarna inte hade en lönsamhetsökning som mål när ytteringar importerades från företag i intressegemenskap.

- 98 Följaktligen är det med rätta som gemenskapsinstitutionerna har ansett att den import av ytteringar som härrör från andra tredje länder än Japan inte kunde ha påverkat gemenskapsindustrins lönsamhet och att denna import därför inte behövde beaktas vid bestämningen av den skada som vållades av den dumpade japanska importen.
- 99 Av detta följer att om övervägande 47 i den preliminära förordningen förvisso innehåller oriktigheter, då det i detta uppges att importen från andra tredje länder än Japan motsvarar en "liten kvantitet", och att det därför har kunnat vara vilseledande, har det underliggande resonemang som gemenskapsinstitutionerna fört inom ramen för den tvistiga förordningen visat sig vara riktigt.
- 100 Härav följer att den fjärde grunden inte kan godtas.

Femte grunden: åsidosättande av artikel 190 i fördraget

Parternas argument

- 101 Sökanden anser att motiveringen till rättsakten i tre avseenden inte uppfyller kraven som uppställs i artikel 190 i fördraget. Först och främst anges inte skälen till varför slutsatsen kunde dras att det finns en särskild marknad för ytteringar där japanska och gemenskapstillverkade ytteringar konkurrerar för att bedöma den skada som vållades gemenskapsindustrin. Vidare anges inte tillräckligt noga varför undersökningen av förekomsten av skada begränsades till försäljningen av ytteringar i Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket. Slutligen framgår det inte att institutionerna har undersökt verkningarna av importen från tredje länder på omfattningen av den skada som gjorts gällande.
- 102 Rådet anser att det har uppfyllt kraven i artikel 190 i fördraget.

Förstainstansrättens bedömning

- 103 Det finns anledning att påminna om att enligt en fast rättspraxis (se bland annat domstolens dom av den 7 maj 1987, Nippon Seiko mot rådet, 258/84, Rec. s. 1923, punkt 27—29) skall det resonemang som har förts av den gemenskapsmyndighet som givit upphov till den påtalade rättsakten klart och otvetydigt framgå av den motivering som krävs enligt artikel 190 i fördraget, så att berörda kan få kännedom om motiveringen till den vidtagna åtgärden för att kunna försvara sina rättigheter och så att domstolen och förstainstansrätten kan utöva sin kontroll.

104 I det aktuella fallet anser förstainstansrätten att det följer av prövningen av den första och tredje grunden att gemenskapsinstitutionernas resonemang klart och otvetydigt framgår av motiveringen till de ifrågavarande förordningarna, vilket gjorde det möjligt för sökanden att få kännedom om motiveringen till den preliminära och den tvistiga förordningen för att kunna försvara sina rättigheter och för domstolen att utöva sin kontroll, både vad gäller förekomsten av konkurrens mellan ytteringar och vad gäller begränsningen av undersökningen av verkningarna av den dumpade japanska importen till Frankrike, Tyskland och Förenade konungariket.

105 Vad beträffar undersökningen av verkningarna av importen från andra tredje länder än Japan som har prövats inom ramen för den fjärde grunden, påminner förstainstansrätten om att den har konstaterat att formuleringen av övervägande 47 i den preliminära förordningen är av sådant slag att den var vilseledande vad avser importvolymen av ytteringar från bolag som är i intressegemenskap med gemenskapstillverkare och som är etablerade i andra tredje länder än Japan, men att denna oriktighet inte på något sätt har skadat vare sig lagenligheten av den tvistiga förordningen eller det underliggande resonemanget för denna. Av övervägandena i den preliminära förordningen och i den tvistiga förordningen framgår nämligen gemenskapsinstitutionernas resonemang på ett klart och lättbegripligt sätt, så att sökanden — som förfogar över samtlig information som gemenskapsinstitutionerna grundat sitt resonemang på och som för övrigt har deltagit aktivt i olika steg av det administrativa förfarande som föregick fastställandet av den slutgiltiga antidumpingstullen — inte rimligtvis har kunnat missförstå innehållet i detta resonemang.

106 Den femte grunden kan därför inte godtas.

107 Av det hittills sagda följer att talan skall ogillas.

Rättegångskostnader

- ¹⁰⁸ Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om så har yrkats. Då sökanden är den tappande parten, och då rådet och intervenienten FEBMA så har yrkat, skall sökanden förpliktas att förutom sina kostnader ersätta rådets och FEBMA: s rättegångskostnader. Enligt artikel 87.4 i förstainstansrättens rättegångsregler skall kommissionen bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall bära sina egna rättegångskostnader och ersätta rådets och FEBMA: s rättegångskostnader.
- 3) Kommissionen skall bära sina rättegångskostnader.

Lenaerts

Schintgen

García-Valdecasas

Bellamy

Lindh

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 juli 1995.

H. Jung

K. Lenaerts

Justitiesekreterare

Ordförande